

=====

" v e r e n i g i n g "

" O R D E D E R V E R D R A A G Z A M E N "

" Gelo no. 468874 t.n.v. de Penningm. der "ODV" Den Haag "

" Uitsl. voor verslagen en abcnn.: DOVENETELWEG 57^a 2555 TH Den Haag t. 684541 "

" Secretariaat: TALINGLAAN 21 2566 VN Den Haag t. 634107 "

=====

W E E K B L A D

nadruk verboden

15e jaargang nr. 11

31 oktober 1980

x in de kantlijn betekent de vraag

" " " " " het antwoord

Goeden avond, vrienden. Wij zijn niet alwetend of onfeilbaar. Denkt dus zelf na. Wat op deze vijfde vrijdag van de maand bijzonder hard nodig is, want dat betekent :

V R A A G A V O N D
 =====

Zoals U weet gaan schriftelijk ingediende vragen voor. Wat is ons eerste punt van bespreking?

x In Rusland is men reeds lang in disharmonie met de aquariusgeest. Hoe lang denkt u dat dit regime nog stand houdt. Wanneer zal men de export van dit dwangregime naar andere volkeren stoppen?

- Een pertinent en zinnig antwoord op deze vraag is natuurlijk niet te geven. Maar dat begrijpt u zelf ook wel. Laat ons de situatie eens bezien.

Allereerst dan het kommunisme: op zichzelf is dit geen slecht systeem, wel is hetgeen men daarvan gemaakt heeft in Rusland en enkele andere gebieden verkeerd.

Ten tweede: de mensen die in Rusland leven zijn voor rond 90% echte kommunisten. Dat ligt in hun opvoeding, omgeving en alles. Je kunt dus niet stellen dat door de aquariusgeest een einde zal komen aan het kommunisme.

Wel kan gesteld worden dat door deze invloed overal in feite een rijzend verzet ontstaat tegen bepaalde bestuurspraktijken. Daarbij gaat het ook om procedes en denkwijzen van het gezag die tot nu toe in Rusland als normaal werden beschouwd.

U kunt, zoals velen, dan voornamelijk zien naar hetgeen er in Polen is gebeurd - en nog gebeuren gaat. Maar u kunt ook kijken naar alles wat er de laatste tijd aan ontwikkelingen kenbaar worden in de Oekraïne, naar alles wat er de laatste tijd in de omgeving van de oude staten Letland en Litaueen aan de hand is.

Zoals u kunt zien wat er gaande is in de z.g. wetenschapssteden in Siberie. Want in al deze gebieden vinden wij groepen mensen die zich op de een of andere manier proberen los te maken van een te grote staatsdwang.

De feitelijke toestand in vele kommunistische landen is, ook binnen

de partij steeds meer sprake van een lipbelijdenis van de leer, zo goed als u iets dergelijks ook in steeds meer z.g. christelijke staten kunt konstateren. De gelovigen en partijleden mompelen nog wel steeds de oude formules, maar wat zij er nu mee bedoelen is vaak iets dat heel anders is dan staatslieden en geestelijke leiders lief is.

Zo bezien kun je zeggen, dat er op het ogenblik reeds een soort omwenteling gaande is en dat juist deze omwenteling mede aanleiding werd tot allerhande maatregelen in vele oostbloklanden, Rusland inbegrepen. Ik denk verder dan aan Hongarije, Tsjechoslowakije, DDR etc.

U denkt toch niet, dat een dergelijke onrust en dergelijke voorbereidingen het gevolg zijn van een volksopstandje, dat in Polen plaats vindt? Want van dergelijke maatregelen was b.v. tijdens de hongaarse opstand praktisch geen sprake.

Wat de ontwikkeling in Polen betreft: velen zien deze aan teken voor het einde van het kommunistische regime. Vergis u niet: Polen is zeer rooms. Wat wil zeggen dat er altijd, ook in de opvoeding, een voldoende tegenwicht is geweest tegen het zuiver kommunistisch en dus ook veel meer kommunaal denken.

In andere oostblok landen bestaat een dergelijke tegenmacht niet of in veel mindere mate. Het resultaat is dat, zo er daar al enig verzet zal komen, dit geheel andere vormen aan zal moeten nemen om enige kans tot slagen te hebben.

Vragen wij ons af, hoelang het huidige regime in Rusland zelf nog kan duren zonder zeer ingrijpende veranderingen, zo geef ik het nog ongeveer 15 jaren.

Wat wel gebeurt - en daarvan zult u reeds tekenen hebben gekonstateerd en zeker ook zelfs in zeer nabije toekomst nog veel duidelijker zien, is het feit dat in zeer vele oostblok landen op het ogenblik een vervanging gaande is van bepaalde leidende figuren en politici. Hierbij wordt vreemd genoeg steeds meer een aflossing gekonstateerd van zuivere partijmensen door anderen, die men in feite beter lipbelijdende managers zou kunnen noemen.

Deze mensen zijn wel kommunisten, maar zien het communisme eerder als een systeem van macht waardoor men een economie juist kan laten functioneren dan als een "leer" zonder meer. Bij deze mensen is de exportdrang veel zwakker zover het de leer betreft. Zij zoeken wel steeds meer macht en invloed te vergaren, maar zijn in dat opzicht niet beter of slechter dan het merendeel van de westelijke staatslieden.

De grote economische crisis die zich ontwikkelt in uw wereld die ondanks alle andere verklaringen feitelijk op productie, bezit en verbruik in zo groot mogelijke mate is ingesteld maakt het handhaven van een sluitende vorm van samenleving natuurlijk erg moeilijk, vergroot het egoïsme overal en maakt zo een oplossen van op zich niet zo ernstige problemen bijna onmogelijk. Dit geldt voor bijna de gehele wereld.

In het westen vergeet men echter wel, dat ook binnen een kommunistisch systeem voor dit probleem oplossingen te vinden zijn en dat men bovendien binnen dit systeem over meer directe staatsmacht beschikt om bepaalde maatregelen zonder meer uit te voeren, zodat men wat dit betreft wel slagvaardiger kan zijn dan de z.g. vrije westelijke staten.

Ook in Nederland, de Usa en dergelijke landen is een oplossing voor de problemen van deze tijd betrekkelijk eenvoudig te vinden, maar deze vergt altijd weer grote offers van allen. En in tegenstelling met de oostblok landen heeft men niet de mogelijkheid, die zaken zonder meer en dwingend aan een groot deel van het volk op te leggen.

Wanneer de mensen echter eens even redelijk en goed na zouden denken zouden zij moeten beseffen, dat men de noodzakelijke offers beter kan brengen voor het direct bereiken van een algemene verbetering een betere

oplossing is dan het brengen van meer offers in een grote oorlog. En dat is het enige alternatief - wat vele staatslieden steeds beter gaan beseffen.

Wat dat betreft geloof ik dus dat je zeker moet rekenen met een periode van rond 15 jaren voor er een opmerkelijke en naar buitentoe kenbare verandering in Rusland plaats vindt, zoals ik geloof dat er binnen rond 10 jaren weer een opmerkelijke verandering naar links plaats zal vinden in China en dat gelijktijdig gedurende die 15 jaren een steeds groter wordende behoefte en streven naar zelfstandigheid in alle satelliet-staten kenbaar zal worden.

Waarmede ik naar ik meen de vraag beantwoord heb.

x Waren de atlantiërs blanke of gekleurde mensen? Wat voor kleur? Wanneer kwamen de eerste blanke mensen?

- De atlantiërs of altans de heersende kastei van Atlantis waren blanken. De eerste blanke mensen ontstaan in een wat noordelijker deel van Azie - gebieden in de omgeving van de huidige Gobi - en in het verre zuiden. Denk hierbij vooral aan Zuid Afrika.

In deze gebieden ontstaan de eerste "blanke" stammen die door de houding van hun omgeving tot een meer listig optreden worden gebracht en zo al snel zoveel bezit en macht weten te verwerven, dat zij de heersende kaste worden die andere stammen domineert.

In het zuiden betekende dit dat albinos en degenen die lichter van kleur waren dan de anderen werden uitgestoten en eigen gemeenschappen gingen vormen. Zij mengen zich wel met vrouwen die zij stelen en krijgen zo kenmerken als blonde haren, blauwe of groene ogen, die bij velen erfelijk aanwezig zijn. Wanneer hun macht wordt aangetast wijken zij langzaam in noordelijke richting uit.

In Azie zien wij iets dergelijks, alleen spelen hier ook klimatologische omstandigheden een grote rol. Zijn in het zuiden groene ogen het meest voorkomend, in Azie zijn het voornamelijk blauwe ogen. Ook hier ontstaan conflicten met anders gekleurde stammen. Uiteindelijk voert dit tot oorlogen en een volksverhuizing, waardoor b.v. de Germanen en de Vikingen doordringen tot in Europa.

De Vikingers zijn de voorlopers van een grote volksverhuizing die mede door een reeks van natuurrampen op gang komt en bijna alle arische rassen doet uitwijken naar het zuiden of naar het westen over de Oeral.

De blanke stammen krijgen al moeilijkheden in de tijd van M_u, wanneer de door hen gestichte handelsplaatsen en open markten een te grote macht gaan vormen. Zij wijken uit en worden uiteindelijk de eerste bewoners van het voornamelijk op eilanden gevestigde rijk Atlantis.

De oorspronkelijke bewoners van M_u waren chocolade -kleurig en donker. Buiten de reeds gegeven redenen zullen ook de afwijkende leefwijzen en gebruiken van de "blanken" reden zijn geweest voor hun vervolging. Zij vestigden zich in bepaalde gebieden, deden veel aan visvangst kenden reeds enige landbouw - zaai en verzamel kultures - en weken nogal af van het gedrag van de "normale" burgers van dit rijk, die hoofdzakelijk nomadische jagers en strijders waren.

De latere atlantiërs wisten van vloten en ontwikkelden in hun pogingen om zich aan overmacht steeds weer te onttrekken een soort sloop of vlootvaart over grotere afstanden.

Op de eilanden waren zij voornamelijk vissers en landbouwers, maar moesten om in alle behoeften te voorzien ook optreden als handelaren. Voor deze landbouw importeerde men donkerder rassen. In het begin vooral uit het noorden - meer keltische typen. Later ook negroiden en bruine mensen uit het latere amerika.

Door vermenging ontstond een volk, waarin vooral de hoogste groepen wel blank waren, maar de huid toch door de zon bruinde. De kleur van de

ogen gold als kenmerkend voor een soort "adel".

Bepaalde kenmerken van deze mengvolkeren die de middenstand vormden treffen wij nu o.m. nog wel aan bij de arabieren en bij bepaalde indianenstammen, die op het ogenblik voornamelijk in het noorden van Argentinië kunnen worden gevonden. De slaven - eveneens van gemengd bloed - hadden grote invloed op zowel afrikaanse als indiaanse stammen en zelfs op enkele volkeren in het zuiden van Azië - dit als gevolg van een paar volksverhuizingen, die na de eerste en de tweede ramp van Atlantis plaats hebben gevonden.

Wat de tijd van ontstaan betreft: de eerste "blanke" stammen ontstonden ongeveer 120.000 jaren geleden. De tijd waarin deze blanken zich overal proberen te laten gelden ligt dan rond 100.000 tot 90.000 jaren in het verleden. Voldoende?

x Zaten daar de ariers in?

- Arier is een algemeen begrip, een verzamelnaam voor een grote reeks stammen die inderdaad een neiging hadden een blankere huid te vertonen. Hier kwamen ook oogkleuren als groen, blauw, grijs, grijsblauw nogal eens voor.

De z.g. arische stammen leefden vooral in het midden en noorden van Azië. Een deel heeft zich door vermenging aangepast aan de omgeving nadat men naar het zuiden of naar de bergen was getrokken. De pathanen b.v. zijn in wezen ariers, maar hebben gemeenlijk geen blanke huid. Wel komen de genoemde oogkleuren bij hen nog steeds veel voor en hebben zij nog de rijzige gestalte in merendeel die eens voornamelijk als kenmerk van de arische stammen gold.

In India vindt u eveneens nog stammen die de rijzige gestalte als erfdeel bewaard hebben maar niet de oogkleur. Wel zijn zij gemeenlijk een graaije lichter van huidskleur dan hun buren.

Wat Azië betreft kan men dus stellen, dat de nu nog bestaande arisch genoemde stammen het resultaat zijn van mengprocessen. De groepen die naar het westen zijn uitgeweken mengden zich wel met andere volkeren, maar die waren als gevolg van klimatologische omstandigheden gemeenlijk al blanker dan het merendeel van de aziatische stammen. Ik denk hierbij aan het begin van de eerste grote volksverhuizing, die ontstond toen het gebied van de huidige Gobi sterke dustbowl verschijnselen begon te tonen. Voldoende?

De naam arier werd dus door de Duitsers in feite tenonrecht voor zich opgeëist omdat dit volk zoals de meeste rassen in Europa mengrassen omvat waarin de kimbrische en keijtische invloeden sterk zijn.

Van een zuiver arier zijn in de oude betekenis van het woord kon dan ook geen sprake meer zijn, ook al is er zo nu en dan steeds weer iemand die genetisch terugslaat op de oude afkomst. Men probeerde deze typen wel terug te fokken, maar het resultaat was beperkt en de betekenis hiervan op zijn minst gering.

x Hoe ontstonden de kleuren van de rassen?

- De blanke rassen zijn, zoals reeds gezegd, voornamelijk door teelt selectie ontstaan en wel doordat afwijkende kleuren door de oude stammen vaak werden uitgestoten en dan zelf gemeenschappen vormden.

Maar huidskleur werd mede door natuurlijke omstandigheden beïnvloed - straling b.v. en voeding. Overigens was er steeds weer sprake van vermenging, omdat vrouwenroof tot de meest geliefde sporten behoorde in die dagen en ook na oorlogen de vrouwen van de verslagenen werden meegevoerd en deels opgenomen in de overwinnende stam.

Dit is voornamelijk aansprakelijk voor het feit, dat de kenmerken van het werkelijk albino zijn - rode ogen, geen pigment - verdwenen en de lichter gekleurde "blanken" ontstonden.

Leefwijze, voeding e.d. beïnvloedden de pigmentatie van de rassen.

Hierdoor ontstonden per gebied overwegende huidskleuren. Selectie door huwelijksvoorkeur en schoonheidsidealen bepaalden verder de selectie op genetische basis en wel praktisch per stam.

Overigens ook de "blanken" waren bruin, maar dit was zonnebruin en geen zo sterke pigmentatie dat blijvend donkere huidskleuren ontstonden. Ook negerkinderen worden "blank" geboren, maar pigmenteren veel sneller dan bij andere rassen geboren kinderen het geval pleegt te zijn.

De ouderen zwerfende stammen ontwikkelden gemeenlijk een donkere huidpigmentatie onder invloed van de zon, waarbij dit snel kleuren van de huid een overlevingsfactor was. In perioden dat de zon minder straling afgaf werd de kleur vaak iets anders. Om een voorbeeld te geven: de bosjesmannen vertonen, zo goed als de aborgines van Australië, een grijsachtige gloed, die bij langer verblijf in de zon de neiging heeft tot bijna zwart te verdiepen. Wat hopelijk voldoende is.

x Kort geleden heeft men twee nieuwe manen bij Saturnus ontdekt. Hoeveel manen zijn er? Men zegt ook dat Saturnus warmte afgeeft en dat er ringen zijn. Hoe komt dit?

- Op Saturnus leven geen mensen. Wat het aantal manen betreft, wanneer je elke massa die een omloop heeft rond deze planeet en een doorsnede van minimaal 1000 m. heeft een maan noemt zijn er nu ongeveer 70.

Wat de ringen betreft: ringen komen alleen voor bij planeten die sterk gasvormig zijn geweest en veel gas afgaven. Bij afkoeling wordt een soort uitstulping van de atmosfeer veroorzaakt rond de equator. Door afkoeling krijgt dit gas een vastere vorm en wordt dan door de middelpuntvliedende kracht uitgestoten en komt in omloop. Dergelijke ringen kunnen in verschillende perioden ontstaan, waarbij dan de nieuw te vormen ring in feite de afstand en dichtheid van de reeds bestaande ring beïnvloed. Indien men dergelijke lagen als ring aanduidt zijn er op het ogenblik rond Saturnus 7.

Planeten bezitten allen een warme of gloeiende kern, ook de aarde. Hebben wij te maken met planeten die voornamelijk gasvormig zijn dan zal de reactie tussen de massa in de kern en de dunne vaste laag of atmosfeer groter zijn. Dit betekent wel een snellere afkoeling, maar aan de andere kant komt meer warmte vrij door meer expansie mogelijkheden voor de in verhouding vaste kern en de minder dichte delen.

Alle planeten geven dus warmte af. Is er echter een zeer dun deel in de korst of bestaat die in feite niet, dan wordt meer warmte afgegeven en kunnen zelfs processen op gang komen die iets doen denken aan de wijze waarop de zon haar hitte produceert. Een voorbeeld van een vooral plaatselijk optreden van deze warmteafgifte in grotere mate zien wij op Jupiter. Het gebied waarop dit gebeurt is bekend als de rode stip of vlek. Wat de ringen betreft: planeten in de buitenbanen bewegen gemeenlijk trager dan b.v. de aarde of Mercurius. Zij hebben te enigerlei tijd, vaak mede door uitbarstingen of grote hitte, delen van hun atmosfeer verloren en hebben daardoor de z.g. ringen. Dit verschijnsel komt dan ook in bijna alle planetenstelsels een of meer keren voor.

Is het oppervlak van een planeet echter reeds kouder geworden voor een deel van de atmosfeer wordt afgestoten dan verdwijnt zij in feite in de ruimte. Voor het ontstaan van ringen is het dus noodzakelijk dat er sprake is van een nogal hoge oppervlakte temperatuur tijdens het afstotingsproces. De bestanddelen van een dergelijke ring bestaan altijd weer uit lichter elementen. Maar niet alleen water, doch ook methaan en amoniakschotsen komen in die ringvorming veel voor.

Voldoende?

x Heeft de aarde ook ringen gehad?

- Neen. Wel heeft zij een tijdlang een sterk reflecterend wolkendek gehad tot op grote hoogte. Vergelijk dit met Venus. Het is n.l. zo dat wanneer een planeet voldoende warmte ontvangt van buitenaf en in zich eveneens warmte afgeeft - wat praktisch elke planeet doet - ontstaat er een dampkring, waarin vooral aan de grens van de stratosfeer door afkoeling meer en meer neerslag zich verzamelt.

Wanneer je b.v. kijkt naar de buitenste lagen van de atmosfeer van Venus, dan zijn hier niet alleen gassen, maar ook vele chemische stoffen en zelfs enkele vluchtige metaaldeeltjes in aanwezig.

Ga je verder naar binnen in de atmosfeer dan verandert de samenstelling en tref je meerdere stoffen niet meer aan. Maar eens, toen de planeet erg warm was zijn deze stoffen verdampt en aan de grens van de atmosfeer weer neergeslagen. Het mengsel blijft nu in een soort suspensie als een dichte wolkenlaag aanwezig tot de omstandigheden zich wijzigen - wat b.v. door een grotere scheur in het wolkendek mogelijk zou zijn.

Daardoor kan een zodanig afkoeling ontstaan dat de verschillende delen van de atmosfeer verdere bindingen aangaan en als neerslag op de planeet neervallen.

De ontbinding begint altijd weer aan de buitenste laag van de atmosfeer, de neerslag heeft gemeenlijk de vorm van regen. Op deze wijze zijn b.v. de huidige oceanen grotendeels ontstaan op aarde.

Bij Venus is dit nog niet opgetreden, op Mars wel. Hier heeft men op de duur een groot deel van de atmosfeer verloren. Daar de eigen warmte van de planeet echter niet hoog genoeg was vindt dit geleidelijk plaats. Daarom heeft Mars geen ringen en kent ook de aarde geen ringen.

Wanneer je echter verder gaat dan Mars is de verhouding eigen warmte-zonnestraling reeds zodanig, dat van vorming van ringen sprake is.

x In juni - juli was het weer nogal wisselend: droogte in de Usa, in Europa veel regen. Wat is de oorzaak?

- U vraagt nu in feite om een lezing van vele uren. Maar kort en zo eenvoudig mogelijk voorgesteld is het volgende gaande geweest:

Wanneer de atmosfeer onrustig is doordat de straling van de zon in harde stralen toeneemt, terwijl gelijktijdig haar afgifte van warmte - dus infrarood straling - afneemt zal hierdoor turbulentie vooral in de bovenste lagen van de atmosfeer ontstaan.

Gelijktijdig treden veranderingen op in de afschermmende lagen - geladen strata - die de aarde normaal beschermen tegen harde stralingen. Zij komen dichterbij het aardoppervlak te liggen.

Dit heeft o.m. invloed op het magnetische veld van de aarde - magnetische stormen kunnen voorkomen - en zal ook de circulatie van de atmosfeer kunnen beïnvloeden. Zelfs de z.g. jetwinds - een luchtbeweiging in de stratosfeer als gevolg van traagheid van de lucht t.a.v. de aarde - ondergaan veranderingen.

Ook veranderen de statische ladingen, die de lucht, gemeten op een bepaalde hoogte t.a.v. het aardoppervlak pleegt te bezitten. Hierdoor zijn de condities waaronder wolkvorming, rijping van wolken en neerslag optreden plaatselijk gewijzigd.

Simpel gezegd: de verdeling van vocht in de atmosfeer verandert in dergelijke perioden. De maan bepaalt vaak mede een deel van die veranderingen en kan invloed hebben op de verplaatsing van wolken. Hierdoor wordt ook de warmtestraling die het aardoppervlak bereikt anders verdeeld.

Het gevolg is, dat bepaalde delen van de wereld tijdelijk meer dan normaal verwarmd worden, vocht meer dan normaal afgeven, maar gelijktijdig een opgaande luchtstroming in stand houden, waardoor wolken ter plaatse niet tot rijping kunnen komen en neerslag afgeven.

Zelfs de jetstreams spelen hierbij een rol. Gevolg: een vaak lang aanhoudende drukverdeling in de atmosfeer, waardoor sommige plaatsen geen, andere veel neerslag te verwerken krijgen. Hierbij moet verder rekening worden gehouden met water-temperaturen van grote watervlakten in de omgeving en de luchttemperatuur. Dezen bepalen in samenwerking immers verdampingsmogelijkheid enz.

In feite resulteert dit alles gemeenlijk in een vaste loop van waterhoudende lucht en de mogelijkheid tot neerzinken daarvan. Het gevolg is dat bepaalde gebieden, veelal in strookvorm, te maken krijgen met abnormaal grote droogte of neerslag. Waar geen grotere watervlakten aanwezig zijn of de luchtstroom door b.v. gebergten wordt afgeleid of geremd blijft regenval uit, in alle gevallen ontstaan voor die streek te hoge oppervlakte temperaturen en dus "hittegolven". Voldoende?

Inderdaad, de zon is grotendeels hiervoor mede aansprakelijk. Zij zal soms een soort wervelstormen ontwikkelen waarbij materie uit de kern van de zon ongewoon snel de buitenste lagen van de zonneatmosfeer bereikt. Dit is o.m. zichtbaar in bijzonder lange "vlammen" die uit de corona de wereldruimte inschieten en een verandering in de verhouding van de afgegeven stralingen. Meer gamma, minder beta b.v.

Tijden waarin dit een werkelijk grote omvang aanneemt en langer duurt dan enkele jaren liggen overigens ver uiteen en komen slechts een enkele maal in vele duizende jaren voor, zodat een dergelijke afwijking in het normale klimaat gemeenlijk binnen 3 jaren weer tot het verleden behoort tenzij de streek zelfs reeds droog en heet was. In dat geval zal de afwijking van klimaat tot rond 11 jaren kunnen aanhouden.

Neemt de omzetting tussen kern en atmosfeer op de zon toe, dan wordt deze iets warmer. De aarde kent een tropische periode. Zijn er vele uitbarstingen achtereen op de zon waardoor meer dan normaal materie aan de rand van de zonneatmosfeer blijft hangen dan neemt de uitwisseling tussen atmosfeer en kern af. De aarde kent dan een "ijstijd" die enkele eeuwen, maar ook vele eeuwen lang aan kan houden.

x Kan de zon een supernova worden?

- Nova wel, supernova niet. Dit hangt samen met de massa van de zon, die in feite een instabiele g-ster is. Wanneer te veel materie uit de kern de atmosfeer bereikt ontstaan vlammen en een gloedgolf die zelfs lichtjaren kan omvatten. De zon wordt dan "nova" en verliest hierbij massa en warmte in die mate, dat zij een tijdlang bijna niet meer actief is. Zij is dan een "rode dwerg". Later nemen de spanningen tussen afgekoelde atmosfeer en kern weer toe en kan de ster weer meer uitstraling tot stand brengen. Maar de planeten zijn dan ondertussen steriele massas geworden die wel zelf warmte afgeven, maar geen leven meer kunnen dragen. Dit kan eerst in millioenen jaren mogelijk herontstaan wanneer de omstandigheden daartoe gunstig zijn. - Wat vraagwaardig lijkt daar ook gassen verbrand worden en dus water waarschijnlijk niet meer of in onvoldoende mate neer kan slaan om nog u bekende vormen van leven mogelijk te maken.

x Is dit proces voor de zon zelf, die een entiteit zou zijn, geheel onbeheersbaar?

- De zon heeft in dit opzicht ongeveer dezelfde mogelijkheid zich te beheersen en de processen te regelen als een mens op aarde wanneer deze lichamelijk onder pressie wordt gezet.

Wat wil zeggen dat de mogelijkheid wel bestaat, maar dat, mede gezien het heel andere tijdservaren van een zonneentiteit, de kans daarop zover ik kan beoordelen niet bepaald groot is.

x Kunt u iets uitleggen over het gevaar van het dumpen van kernafval in zee. Levert dit gevaar op en komt er een andere oplossing om dit afval te vernietigen?

Tja... Er zijn nogal wat verschillende soorten kernafval. Wanneer u spreekt over het dumpen in zee is het halflleven van de radioactieve stoffen erg belangrijk.

Er zijn nogal wat radioactieve stoffen waarbij het halflleven rond 50 jaren of minder is. Indien dergelijke stoffen goed verpakt worden is de houdbaarheid van die verpakking gemiddeld rond 200 jaren in bewegend water.

Dit betekent dat voor de kans op een vergaan, openvallen, beschadigd worden van de verpakking erg groot wordt deze stoffen reeds weer onschadelijk zijn geworden. Het gevaar valt dan in feite in zo grote mate weg dat daartegen m.i. geen bezwaar te maken valt.

Er zijn echter ook stoffen met een halflleven van duizenden jaren. In verhouding is het aantal van deze stoffen gelukkig niet zo groot. Maar dergelijke stoffen zullen dus te enigerlei tijd zeer waarschijnlijk in vrije circulatie komen of hun verval producten die eveneens radioactief zijn en opgaan in de oceanen.

Indien nu zeer veel van dergelijke stoffen in dezelfde omgeving zijn gedumpt - b.v. in of nabij een trog - is de kans groot, dat de gehele streek sterk radioactief vervuild wordt en dit ook langere tijd zal blijven.

Nu wordt die radioactiviteit wel verdeeld over een steeds grotere massa water, maar in de tijd dat die uitbreiding plaats vindt zal de radioactiviteit plaatselijk zo hoog zijn, dat alle leven afsterft danwel alle hogere organisme afsterven en bij lagere organismen een genetische aanpassing aan het stralingsniveau tot stand komt.

Er ontstaan dan geheel andere levensmogelijkheden in de zee, er komen andere organismen met nu nog onbekende eigenschappen en neigingen terwijl de mogelijkheid de mensen te voeden met hetgeen de oceaan aan voedingsmogelijkheden levert erg gering wordt.

Dit dumpen komt mij dan ook niet als erg verstandig of doelmatig voor tenzij men alleen op korte termijn rekent. Aan de andere kant kun je volgens mij dergelijke stoffen nog beter in zee dumpen dan dezen in zoutkoepels opslaan.

In dit laatste geval heb je in de eerste plaats te maken met een sterk eroderende werking van zout op o.m. beton. Bovendien heb je dan in veel grotere mate dan bij storting in zee te maken met de instabiliteit van de aardlagen. Een enkele verzakking kan dan vele containers beschadigen.

Men kan nu wel redeneren, dat de zoutlaag die radioactief, -altans de straling - grotendeels tegen zal houden. Dit is juist, maar zouten zijn gemakkelijk oplosbaar en vloeistof. Vloeistoffen zijn aanwezig. De kans dat uiteindelijk ook grondwater radioactief besmet zal worden is niet denkbeeldig en kan als gevolg van een beweging van de aardkorst, instortingen e.d. veel sneller optreden. De kans is klein, maar de kans dat binnen tweehonderd jaren in zee grotere hoeveelheden radioactiviteit vrij zullen komen en de kans, dat dit direct invloed zal hebben op de mogelijkheid van overleven van de mensen in een bepaald gebied is nog veel kleiner.

Het verstandigste zou dus zijn zo weinig mogelijk radioactief afval te dumpen en nooit grotere hoeveelheden op een enkele plaats of in de nabijheid van andere hoeveelheden gedumpt materiaal neer te laten.

De enige manier om zonder risico dit afval kwijt te raken ligt in het laden daarvan in raketten en het afschieten daarvan naar zon of desnoods de maan. In het laatste geval kun je de voorstanders meteen meesturen. De maan zou wel licht radioactief worden, maar zo heel erg is dat ook weer niet en je zoudt in ieder geval heel wat mensen

kwijt raken die kortzichtig eigen belang of zaken stellen boven het scheppen van zo goed mogelijke kansen voor het nageslacht.

x Is het verstandig dan ook tegen kernenergie te zijn?

- Zolang men te maken heeft met de moderne reactoren, die op splijting berusten en vaak ook nog fast breeders zijn, lijkt het mij zeer goed, hier tegen te zijn.

Niet alleen, omdat men zo steeds meer radioactief materiaal in de wereld brengt maar ook omdat de mens op het ogenblik nog niet in staat is technisch de zaak geheel te beheersen en een werkelijk geheel veilig functioneren van dergelijke centrales mogelijk te maken.

De beste oplossing zou zijn: gebruik maken van atoomfusie. Theoretisch is deze reeds mogelijk. Maar een verder ontwikkelen tot handelsbruikbaarheid en het bouwen van centrales zou zeer kostbaar zijn omdat men het magma, de kern van het fusieproces, dient af te schermen en te bevatten. Dit kan niet met de nu bekende materialen worden gedaan en zou voorlopig alleen mogelijk zijn middels magnetische velden van grote sterkte.

Dit betekent, dat op het ogenblik de investering te hoog zou worden zelfs indien het proces geheel ontwikkeld zou zijn. Op het ogenblik zijn dergelijke centrales niet rendabel te maken.

Daar rendabiliteit het sleutelwoord pleegt te zijn bij dergelijke zaken in uw dagen moet aangenomen worden, dat de mensen atoomcentrales zullen blijven bouwen om hun industrieën in stand te houden. Zelfs wanneer het fusieproces binnen enige jaren hanteerbaar en mogelijk wordt, zal men nog langere tijd splijtingscentrales blijven gebruiken, omdat die nu eenmaal een grote investering betekenen en de afschrijftijd en onderhoudskosten te samen een functioneren gedurende t.m. 50 jaren per centrale eisen volgens de huidige normen aan afschrijving en winst.

De enige oplossing voor dit probleem zal niemand leuk vinden: in de eerste plaats een beperking van het nu normale energieverbruik van particulieren tot ongeveer een derde van het nu gangbare en in de tweede plaats de mogelijkheid voor elke burger om zijn eigen krachtbron - zon, wind of anderzins - op te stellen en te gebruiken, ook binnen bevolkingsagglomeraties.

Kommerciële kernfusie lijkt mij mogelijk rond 1995. De feitelijke toepassing zal echter nog wel iets langer op zich laten wachten gezien het voorgaande. Alleen wanneer er vele centrales ongelukken maken zal men mogelijk anders reageren. Maar wanneer dat het geval is zal er bij een ieder een zo grote weerzin ontstaan tegen alles wat met atoomkracht te maken heeft, dat het de vraag is of men dan nog enige vorm van atoomkracht zal willen gebruiken.

x Met aandacht heb ik uw uiteenzetting over het aquariustijdperk gelezen. Volgens de theosofen leven wij midden in het kali yuga. Is dit zo en hoe dan in betrekking tot het aquariustijdperk?

- Kali is niet alleen kali dhurga, de dood, maar ook het leven en de liefde. Ga je van deze eigenschappen uit dan leeft men inderdaad in een periode die door Kali geregeerd zou kunnen worden.

De theosofie benadert dit alles op een eigen wijze, n.l. de westers redelijke en concrete duiding van waarden die ontleend zijn aan de brahmaanse filosofie en zelfs de magie van india.

De indeling van tijdpeken, zoals men die hanteert stamt echter uit een zo ver verleden, dat zelfs in het sankriet alleen verre en vage overleveringen werden vastgelegd en tot een systeem herleid. De oorspronkelijke berekeningen stammen uit een tijd dat de aarde nog een andere poolster kende.

Wat aquarius betreft: er is op het ogenblik al heel veel te zien van de ontwikkelingen in de richting vanbroederschap, maar er is ook nog

zeer veel geweld.

Dat dit geweld zal moeten afsterven om de denkbeelden van broederschap waar te kunnen maken staat buiten elke twijfel. Aquarius is kennelijk reeds nu bezig, dit de mensen duidelijk te maken, ook wanneer het succes daarvan nog maar zeer beperkt is.

Wie stelt dat men midden in de kali yuga leeft zegt in feite zeer pessimistisch, dat het zo nog wel een tijdlang zal duren. Ik geloof niet, dat dit geheel reeel is.

De mens staat voor een keuze in deze dagen. Een keuze die veel harder en veel eenvoudiger is dan de meeste mensen schijnen te beseffen: Men moet zeer snel over de gehele wereld komen tot een samenwerking in een sfeer van broederschap en verdraagzaamheid dan wel $3/4$ van de mensheid uitroeien.

In beide gevallen zijn volgens mij de gevaren en neigingen van de kali yuga in korte tijd de wereld uit geholpen. Ik ontken niet dat er tendenzen zijn sinds meer dan een eeuw, die aan de kali yuga doen denken. Ik acht persoonlijk echter de werkingen van de aquariusperiode van groter belang en intensiteit, daar wij hier te maken hebben met konstateerbare kosmische invloeden en niet alleen met een traditionele opeenvolging van perioden die eens berekend werd toen de aarde nog een andere poolster had.

Volgens mij geldt: wanneer de poolster verandert verandert ook het lot en het ritme van de aarde, altans in de groei en bewustwording van de levende mensheid. Ik meen dat dan ook in geestelijk zowel als in meer materieel inzicht veranderingen in periodiciteiten en de aard daarvan kenbaar zullen worden. Hierop baseer ik mijn verwachtingen voor het tijdperk dat wel aquarius als heerser krijgt toegewezen.

Gezien de uiterlijk nu kenbare zaken hebt U gelijk wanneer u de voorkeur geeft aan de duiding "dit is de kali yuga". Ik echter stel op grond van mijn gegevens, dat de aarde zich bevindt in de aanloop van het tijdperk van aquarius, waarbij men nu de eerste weeën van het afscheid van het vissentijdperk bijna achter zich heeft.

Zeker, de kans kan niet worden uitgesloten dat nogmaals een grote vernietiging, oorlog of ramp, in de ontwikkeling van de mensheid binnen afzienbare tijd een rol zal gaan spelen. Ik ontken dit niet.

Maar wanneer, zoals meer en meer gebeurt, de mensen samenwerken en daarbij in de eerste plaats uitgaan van de werkelijkheid en niet alleen maar van mooie theorieën zal het volgens mij zover niet komen.

Ik geloof dat aquarius verder in zijn eigenschappen een voldoende besef voor techniek meedraagt om de huidige technieken geheel te leren beheersen terwijl hij gelijktijdig een zo sterk worden besef voor de verbondenheid, broederschap een eenheid van de gehele mensheid met zich brengt, dat binnen afzienbare tijd tegenstellingen steeds minder belangrijk zullen worden.

Het resultaat zal dus volgens mij niet zijn een verder voortgaan van een tijd die men kali yuga kan noemen, maar dat eerder een nieuwe gouden eeuw de mensheid wacht. En dat over niet veel meer dan 100 jaren.

x Komen de gijzelaars nu gauw vrij en bestaat er gevaar voor kampsyndroom?

- Of zij snel vrij komen? Dat is een gokje. De periode waarop wij gokten na dat wij het de laatste keer mishadden bij dit punt is inderdaad aangebroken.

Maar wanneer je alleen maar rekening houdt met de omstandigheden zoals die er nu voor staan kun je zeggen dat een uitlevering aan de Usa alleen waarschijnlijk is wanneer men daar zou besluiten het merendeel van de tegoeden van de Phavlevi familie aan de huidige regering te geven, alle geblokkeerde gelden vrij zou maken en zich bovendien bereid zou tonen om voor het grootste deel van dit bedrag op korte termijn

een redelijke tegenwaarde in wapens, munitie en onderdelen zou leveren.

Dit is de werkelijke voorwaarde achter alle schijnkondities: Iran wil in ruil voor de gijzelaars de middelen om Irak te verslaan.

Wanneer de Usa om welke redenen dan ook daaraan niet onmiddellijk te-
gemoed kan komen moet U volgens mij ten hoogste in de eerste tijd reke-
nen met de vrijlating van misschien tien of nog minder gijzelaars die
in een slechte konditie verkeren, terwijl de anderen nog wel even worden
vastgehouden.

Het is echter een probleem dat niet alleen hierdoor of door het
haat-denken van Khomeiny wordt bepaald, maar wel degelijk ook door een
nogal sterke politieke strijd in Iran zelf.

Wij hebben hier op het ogenblik te maken met een groep die je de
politici, de meer nuchtere mensen zoudt kunnen noemen - zover je een
politicus ooit openlijk nuchter kunt noemen natuurlijk. Aan de andere
kant staan de geestdrijvers, de fanatici. Er zijn heel wat geestelijke
leiders, ook in regering en parlement die nu hun kans rijp zien een
soort gods rijk op aarde te vestigen. Zij zijn bereid daarvoor alles op
te offeren en zouden zelfs bereid zijn in dienst daarvan de gijzelaars
vrij te laten danwel te vermoorden.

De regering beseft wel degelijk, dat een dergelijk gevaar bestaat.
Mede daarom zij zij, op vier na, weer terug gebracht onder de hoede van
de studenten die hen reeds zo lange tijd gevangen hebben gehouden.

Wat betreft het gevaar voor kampsyndroom: het bestaat zeer zeker,
maar dan toch wel op een geheel andere wijze dan indertijd bij de ge-
vangenen uit Duitsland.

In Duitsland was er sprake van een soort haatsyndroom, gepaardgaan-
de met herbeleving van allerhande verschrikkingen. Hier hebben wij te
maken met mensen die zelfs een bijzondere relatie ontwikkeld hebben
met hun bewakers.

Een deel van de gijzelaars heeft op deze wijze zelfs een soort
hersenspoeling ondergaan. Er is daarom minder sprake van haat en
ook de herinneringen zijn niet te vergelijken met hetgeen de gevangenen
uit Duitsland mee moeten dragen. Toch meen ik, dat zij onmiddellijke
na hun vrijlating reeds een goede begeleiding en behandeling van node
zullen hebben.

Geen kampsyndroom zoals bij mensen die uit een concentratie kamp kwa-
men dus, maar toch wel psychische beschadigingen zoals die vaak voor
komen en kwamen bij mensen die door welke oorzaak dan ook langere tijd
in een bepaalde plaats van de buitenwereld zijn afgezonderd geweest.

Zoals bekend blijken dergelijke r mensen niet in
staat zich in een redelijk snel tempo weer aan te passen aan de wereld,
zoals die buiten hun plaats van isolement bestaat en - vanuit hun
denken - veranderd is. Voldoende?

x Kort geleden verscheen een boek met de titel de
12e planeet. Het handelt over het feit, dat de mensen afstammelingen zou-
den zijn van de nufidum(?), wat een superieur ras was op Marduk.

- Ik kan niets zeggen over een planeet Marduk. Ik ken die niet. Wel was
Marduk een godheid in Babylon. Ik neem aan, dat een dergelijke planeet
ook niet bestaat, altans niet zonder die naam. of bestaan heeft. Dit
alles nadrukkelijk zover mij bekend.

Ik heb geen gegevens omtrent dit werk. Indien hetgeen mij klinkt
als nufidum in feite nephila zou zijn, is dit eveneens een woord dat
in het perzisch voorkomt.

De gegevens die u mij verstrekte wekken in mij het gevoel, dat hier
wel een sprake zou kunnen zijn van een niet zo ernstig bedoeld boek dan-
wel als een verwarde theorie, waarbij men zich dan baseert op gegevens
en woorden uit het verleden van de mensheid.

Maar nogmaals: daar ik het betreffende werk en de daarin gegeven theorie niet ken kan dit mijnerzijds niets anders zijn dan een vermoeden.

Overigens kunnen dergelijke theorien gevaarlijk zijn omdat velen zullen proberen op basis daarvan hun eigen superioriteit te bewijzen, zonder dat men daarbij uitgaat van feitelijke gegevens en in feite alleen maar theorien aanvoert.

En dan ga je dezelfde kant uit als Rosenberg e.d. en hoe gevaarlijk dat kan zijn is wel gebleken. Men zal al snel zeggen: allen die van die planeet komen zijn meerwaardig aan alle anderen, want het is wel zeker dat niet elk ras daar vandaan komt enz. enz.

Steeds weer blijken de vreemdste dingen te gebeuren op grond van dergelijke werken. Ik acht die daarom dan ook nogal gevaarlijk, zeker wanneer daarin wordt uitgegaan van een niet bewezen reeks stellingen op alles wordt gebaseerd op een onbewijsbare mythos.

x Hoe is de verhouding tussen het stoffelijke ik en de geïnkarneerde geest?

- Ongeveer als de relatie tussen een race wagen en de chauffeur die daarin rijdt en alles vergeet buiten de weg en zijn wagen.

De geïnkarneerde geest gaat niet in zijn geheel in het stoffelijke voertuig op. Een deel van de geestelijke voertuigen blijft wel degelijk in de sferen en buiten het stoflichaam bestaan.

Maar het geheel van de aandacht wordt op het voertuig gekoncentreerd en daardoor wordt tijdelijk het begrip ik identiek met het stoffelijke ikbeeld. Niet omdat er geen andere waarden in en delen van dit ik zouden bestaan, maar omdat alle aandacht op dit zeer beperkte deel van het ego gekoncentreerd is.

Voor de geïnkarneerde geest is de stof dus werkelijk zeer belangrijk: het is zijn werkelijkheid, bijna het enige waarmede men zich bezig houdt.

Dit tot het ego leert zich weer tendele van deze concentratie te bevrijden. Dan kan men zich weer bewust worden van de andere delen van het ego. Er ontstaat dan een soort tweeledigheid, omdat men in de stof de ervaring van de verdere delen van het ik wil interpreteren en dit dan zal doen in stoffelijke termen.

Het gevolg is dat men komt tot allerhande ik en wereldomschrijvingen die met het werkelijke ik weinig te maken hebben. Alleen wanneer men zich bewust wordt van de krachten en mogelijkheden van het gehele ik en leert dezen deels te gebruiken binnen de beperkingen van het stoffelijke voertuig kan gesproken worden van een werkelijke ik prestatie. Maar dan gaan ook andere delen van het ik meer en meer een rol spelen tot men a.h.w. waar kan nemen in meerdere werelden tegelijk op op verschillende niveau de waarden daarvan gelijktijdig weet te beleven.

x Maar hoe komt het dat het brein dan niet het ware ik ziet?

- Omdat dit ik niet formuleerbaar is met zuiver stoffelijke middelen. Maar in het stoffelijke ik komen wel degelijk altijd enige emoties tot uiting die uit het geestelijk deel van het ik stammen en mede worden gezien als kentekenende waarden van het ego.

x Het anker was een vroeg christelijk symbool. Kunt u de oorsprong daarvan geven en de betekenis?

- Petrus was een visser.... U geniffelt nu wat. Ik weet wel, dat men later dergelijke tekens wat anders heeft vertaald. De tekens die de vroege christenen gebruikten werden echter ontleend aan het dagelijkse leven plus datgene wat men in Jezus leer aantrof of datgene wat door of over zijn volgelingen werd verteld.

De visser, Petrus, leerde o.m. dat Jezus als een anker was dat je behoeft voor alle wegdrijven van God. Vandaar werd het anker een symbool dat vooral in italie door bepaalde christenen graag werd gebruikt en

zelfs op graven werd aangebracht. In het begin betekende het, dat men in Jezus gelovende leefde of was gestorven. Bij de doden betekende het gemeenlijk in het begin bovendien, dat men persoonlijk contact had gehad met Petrus.

Het eveneens en vaker gebruikte symbool van de vissen of de vis had niets te maken met het vissentijdperk, maar was ontleend aan de wonderbaarlijke vermeningvuldiging van brood en vis.

Het lam b.v., het lam Gods, werd ook nogal eens gebruikt en wel omdat dit dier in de gelijkenissen van Jezus en zijn levensverhaal vaak voorkomt. Het gehoornde schaap, later niet meer gebruikt omdat het de door de romeinen vaak geciteerde "kop van een ezel" zou zijn werd gehanteerd om duidelijk te maken, dat men een gelovige was, een deel van de kudde.

Zelfs het nu nog veel gebruikte symbool bestaande uit een P met door de staande lijn een x, vaak uitgelegd als Christus pontifex, Christus koning, was alleen een bekende vorm van het woordje pax. Het werd dan ook wel gebruikt om vrijplaatsen aan te geven en zelfs op graven van romeinen die ergens de vrede hadden hersteld of gehandhaafd bracht men soms ditzelfde teken aan -- ook wanneer zij al lang gestorven waren voor Jezus, laat staan diens leer, in Rome bekend waren.

U moet beseffen, dat de mensen later deze eerste symbolen allen in hun eigen richting en zin hebben verklaard en in alles diepte zoeken. Zij vergeten vaak dat de behoefte elkander te kunnen herkennen, het vinden van onopvallende herkenningstekens en woorden, voor de eerste christenen van veel groter belang was dan het vinden van mooie en diepzinnige symbolen. Men moet zich realiseren dat anker, vis e.d. al gebruikt werden in tijden dat alle christenen nog bloot stonden aan hardnekkige en zeer wrede vervolgingen.

Geheime genootschappen en vervolgde groepen gebruiken ook in deze dagen nog steeds beelden, woorden die normaal getoond of gezegd kunnen worden zonder dat een toevallige toehoorder daarin ook maar iets vreemds opmerkt.

Nog wat later gaf het anker niet alleen de hoop op de eeuwige zaligheid aan, maar betekende ook, dat men stamde uit een gemeenschap, waar de brieven van de apostelen bekend waren. Nog later werd dit symbool gehanteerd om aan te geven, dat men de leer van bepaalde kerkvaders aanhing.

Wat naar ik hoop voldoende is. Zoals ik reeds aankondigde is dit de laatste vraag die ik voor u nu kan beantwoorden. Het is tijd voor de pauze. Daarna zal een andere broeder mijn taak overnemen.

Hopelijk eb ik mij niet zo onkundig getoond dat u met de antwoorden geheel niet tevreden bent. Ik heb getracht zo eerlijk mogelijke antwoorden te geven en daarbij alle mystiek zoveel mogelijk vermeden.

Zoudt u meer tevreden zijn met de wijze van beantwoorden van mijn opvolger dan moet u maar denken dat het uw pech was dat juist ik Uw vraag moest behandelen.

Goeden avond.

-0-0-0-0-0-0-

Goeden avond vrienden.

In dit tweede gedeelte gaan wij verder zien wat u alzo te zeggen hebt.

x Indien iemand mediamiek is, hoe kan die eigenschap verder ontwikkeld worden en op welke wijze kan men de gave juist gebruiken.

- Wanneer je bemerkt dat je mediamiek bent is het eerste wat je moet doen je afvragen, of een je hiermede bezighouden voor jou zin heeft.

Mediamiciteit is voor een mens meestal een nogal zware last. Begin je je gaven bewust te ontwikkelen dan kom je er niet zo gemakkelijk meer van af.

Mediamiciteit is een kwestie van ervaring. Er bestaan geen vaste voorschriften voor de ontwikkeling daarvan. Het is eenvoudig een kwestie van steeds weer onder zo gunstig mogelijke omstandigheden proberen.

Probeer je gave te ontplooiën met een klein groepje mensen waarop je kunt vertrouwen. Doe dit bij voorkeur in goed geluchte vertrekken waasin ook de zon toegang heeft gehad.

Probeer in de juiste sfeer en stemming te komen voor datgene, waar ke contact mee hoopt te maken. Vooral in het begin moet men niet te lang achtereen concentreren en pogingen wagen.

Heeft men eenmaal resultaat, dan moet men zich van het gebeuren niets of zo weinig mogelijk aantrekken. Een medium is zelf niet verantwoordelijk voor de boodschap die hij of zij doorgeeft. Je bent a.h.w. een telefoon voor de andere wereld of voor andere krachten en verschijnselen.

Het is dus niet aan het medium, maar aan anderen de eventuele boodschappen vast te leggen en na te gaan wat zij waard zijn. Hierdoor zul je, vooral onder gelijk gelijkdenkenden die je kent en vertrouwt meer ontspannen kunnen werken.

Heb je dergelijk werk enige tijd met redelijk succes gedaan dan is het tijd om vanuit jezelf te trachten na te gaan wie en wat de krachten zijn waarmede je nu geregeld in contact komt.

Geef dezen geen namen. Dat is eerder hinderlijk. Geven zij u een naam gebruik die dan ten hoogste als persoonsaanduiding in daarover gevoerde gesprekken en hecht er verder zo weinig mogelijk waarde aan.

Probeer altijd voor u begint contact te maken en te gevoelen met iets of iemand waarvan je bescherming verwacht. Dat is erg belangrijk omdat je door een erkennen van het bestaan van een dergelijke bescherming zekerder zult zijn en minder gevaren zult lopen.

Ten laatste: Wanneer de mediamiciteit vormen van trance omvat dient men het volgende te onthouden: Geen enkele schrikvorm kan u benaderen wanneer u zich maar realiseert, dat u niet werkelijk in de zelfde wereld bestaat als die vorm. Dit betekent gemeenlijk wel een snelle onderbreking van de trance toestand, maar u kunt dan in ieder geval niet gekwetst worden door astrale vormen e.d.

Voldoende?

x Heeft medium zijn iets met vorige levens te maken?

- Indirect wel, direct niet. Mediamiciteit heeft n.l. te maken met de mogelijkheid om bepaalde indrukken van niet stoffelijke aard te ontvangen en of in stoffelijke termen zodanig uit te drukken dat zij middels het stof lichaam kunnen worden doorgegeven.

Dat kan een gewone gevoeligheid zijn die voornamelijk in het lichaam berust, zonder dat vorige levens daarmede voor u iets te maken hebben gehad.

Aan de andere kant: iemand die kiest voor een dergelijk lichaam en een dergelijke milieu om in te inkarneren zal in de meeste gevallen op zijn minst enige belangstelling koesteren voor deze mogelijkheid tot communicatie tussen geest en stof.

In vele gevallen is er geen geestelijke behoefte tot medium worden in de stof, maar is er wel begrip voor de waarde en mogelijkheden van een dergelijke gave. Maar of dit in een bepaald geval zo is kun je als mens nooit met enige zekerheid zeggen. Voldoende?

x Is het waar dat een medium voorbereid wordt door gene zijde, dat degene die hiervoor uitgekozen wordt zich soms naar gevoelt en in de stembanden heeft?

- Ja, wanneer wij iemand zien die werkelijk geschikt is proberen wij wel eens zo iemand wakker te maken. Wat de stembanden betreft: het heeft er gemeenlijk niet veel mee te maken.
- Wanneer een geest probeert van uw stembanden gebruik te maken dan moet hij daarvoor bepaalde centra in uw hersenen goed beheersen. Dat betekent dat hij in het begin wel eens fouten maakt. In dat geval kunt u er wel eens wat keelpijn aan overhouden en enige heesheid.
- Maar zo iets gaat gemeenlijk snel voorbij omdat de nodige beheersing binnen drie maanden meestal bereikt wordt - aangenomen dat u tenminste eenmaal per week een dergelijk contact hebt zonder u daartegen te verzetten. Verzet u zich wel dan duurt het langer en is de pijn groter.
- Blijkt er pijn te ontstaan ook wanneer u meewerkt en na enige tijd dan kunt u beter maar blij zijn, wanneer het contact niet wordt doorgezet, want dan hebt u met iemand te maken die niet voldoende rekening houdt met zijn medium. En dat zij over het algemeen geen prettige zaken voor de mensen, terwijl het een grote vraag is of de gene die door wil komen of zich als controle op wil werpen wel voldoende lichtend is om alle verantwoording op een voor u juiste wijze te dragen.
- x Wat is de oorzaak voor de z.g. wiegedood, waarvoor de medische wereld nog geen antwoord heeft?
- Ik weet niet precies, wat men daaronder nu verstaat. Indien u doelt op het feit dat soms kinderen - meestal binnen een maand na de geboorte - s erven zonder een kenbare oorzaak, dan kan ik u een vaak kloppend antwoord voor geven:
- Wanneer de entiteit die zich in het lichaam heeft gevestigd alsnog ontdekt dat hij een schromelijke vergissing heeft begaan kan deze zich terugtrekken eer een te sterke identificatie met het stoffelijke leven het hem geheel onmogelijk maakt op zijn schreden terug te keren en het geestelijk besef nog langer bewust te handhaven.
- Maar dit zal zeker niet in alle gevallen het juiste antwoord zijn.
- x In welk verband staan ego, geest en ziel met elkaar? Zijn alle drie gelijktijdig ontstaan toen het wezen mens tot aanzijn kwam?
- Dat is een oud verhaal. In het begin is er God. God zend delen van zich uit. In onze groep betitelen wij die delen dan maar als ziel omdat zij altijd de kern zijn van elk wezen.
- Wanneer die kern van het wezen ontdekt, dat er buiten het ik andere zaken zijn, ontstaat een eerste besef. Je kunt je voorstellen, dat dit een soort laagje is, wat rond de kern komt te liggen.
- Naarmate dit laagje meer gaat omvatten wordt het een heel bewustzijn. Dit noemen wij dan de geest. Het ego bestaat altijd uit alle op het ogenblik geactiveerde delen van het potentiële en uit het goddelijke stammende ego.
- Wanneer u mens bent omvat dus uw ego zowel uw geest als de ziel, alle verschillende geestelijke, astrale en krachtvoertuigen zowel als uw stoffelijke lichaam. Voldoende?
- x Een nieuw groep stelt dat de violette straal met het vuur van sint Germain de aura van de mens reinigt. Wat is uw commentaar?
- Een soort Palthe uit de geest? Een soort droogkuis, zoals uw zuider bureu zeggen.
- Het violette licht is een mystiek licht. Als zodanig kan het degene die daarvoor ontvankelijk is inderdaad reinigen. Maar waarom dit licht dan in een direct verband gebracht met le comte de St. Germain?
- De graaf de st. Germain is één verschijningsvorm van een ingewijde die ook onder andere namen geleefd heeft. En waarom juist onder de genoemde naam door de mensen reeksen van legenden geweven zijn.
- Mij doet de benoeming denken aan die van de krater van Brahé. Tycho Brahé of de ander, die benoemd is naar Copernicus.

Wanneer je op de maan komt is er natuurlijk van die namen niets te bekennen: het zijn alleen door anderen gegeven namen. Ik geloof dat je iets dergelijks doet met het violette licht, wanneer je daaraan de naam verbindt van de comte de St. Germain. Zodat je hiermede wel iets een naam geeft, maar daarmee nog niet een zeer specifieke en door een zeer bepaalde entiteit geleide kosmische activiteit aanduidt.

Ten laatste: Ik geef onmiddellijk toe, dat dit mystieke licht direct reinigend werkt op de geest, het astraal en soms zelfs op het lichaam een zeer sterke invloed kan uitoefenen.

Maar het is een algemeen voorkomend verschijnsel, inderdaad vaak als straal aangesproken, dat regelmatig in verschijning treedt en dan inwerkt op allen, die er mee harmonisch zijn.

Het meeste komt dit licht voor tijdens de overgangen van rood naar blauw licht - volgens onze benoeming hiervan - op aarde. Dan is het voor vele mensen inderdaad bijzonder sterk kenbaar.

Het is dus een deel van de verschijnselen uit de geest, samenval- lende met bepaalde stoffelijke invloeden uit de ruimte, die te samen een geestelijk gevoel van eenheid bevorderen, waardoor degene die het beleeft inderdaad voorgoed of voor enige tijd delen van de eigen oneven- wichtigheid verliest.

Men kan dit verschijnsel met enige goede wil wel beschouwen als een reinigend vuur, vooral omdat het indirekt ook vaak de lichamelijke harmonie van degenen die het beleven bevordert.

Indien de groep het in deze zin bedoelt dan stap ik graag weg over de naamgeving die m.i. erg willekeurig is en geef haar gelijk. Indien de groep er echter een soort sacrament van maakt, een soort doop - die ook geldt als OMO voor de ziel zoals u weet - dan gaat men m.i. te ver.

Er is in feite immers geen sprake van een procedure die van buitenaf wordt opgelegd en waardoor een ziel of geest gereinigd kan worden. Er is alleen sprake van een mogelijke wisselwerking, waarbij het samentreffen van krachten en de instelling van de persoon voor deze laatste een verandering van mentaliteit, geestelijk evenwicht e.d. ten gevolge kan - maar niet altijd moet - hebben.

Voldoende?

x Kunt u mij de eventuele invloed noemen die het voorhoofdschakrum heeft bij het uitzenden van een telepathische gedachte? Kan men die invloed eventueel nog versterken door b.v. een veldversterking aan te brengen in het etherische dubbel, met behulp van Heffner geproduceerde hersengolven ...

- Het klinkt leuk. Om te beginnen: een voorhoofdchakrum kan ook voor telepathie alleen voldoende gericht en bewust gebruikt worden, wanneer het tenminste half geopend is. Wat betekent dat t.m. de helft van de factoren die daarin aanwezig zijn geactiveerd moeten zijn en dan natuurlijk in een geheel ontwikkeld lager chakrum terug te vinden zijn.

Telepathie impliceert het overbrengen van gefachtengolven. Dit is ook mogelijk middels enkele andere chakra en kan ook middels een geheel ontwikkeld borstchakrum goed plaats vinden.

De uitzending van gedachten heeft niets te maken met alfa of beta golven - die alleen maar een toestand van het brein aangeven of beter nog gegeven, een reactieritme vertegenwoordigen bij encephalographische onderzoeken.

Telepathie in gerichte en bewuste vorm berust eerder op uw vermogen uw eigen aura op te laden met een bewust gekozen en in sterke concentra- tie gevormd denkbeeld. Hierdoor is het mogelijk bijna onbepaald de inhoud - trilling - van de aura te projecteren naar een doel, mits men zich ook dit voldoende kan voorstellen.

Op gelijke wijze kunt u overigens ook telepathisch ontvangen. De aura wordt tot rust gebracht - leegte in jezelf genoemd - waardoor men door sterke concentratie op een zender de indrukken daarvan overneemt en kan ontvangen. De zender is dan het enige voorstellingsbeeld dat men, plus de wil tot ontvangen, in zich draagt.

De ontvangen boodschappen zijn in beide gevallen overigens geen letterlijke weergave, maar gemeenlijk eerder een associatieve weergave van het geen men heeft gevoeld.

Of je daarvoor een versterker kunt bouwen? Theoretisch is het mogelijk. Maar wanneer je goed werkt is het overbodig, want dan staat de kracht van het heelal achter je. En wanneer je zo niet kunt werken blijft elke versterker prutswerk. Want het signaal is dan al niet goed en volledig en de versterker is in dat geval alleen maar een installatie die nog verder vervormt.

Zou men een dergelijk "werktuig" astraal of vanuit het levenslichaam opbouwen, dan vergt ook dit nog inspanning en kan dit niet in stand gehouden worden zonder een deel van de eigen kracht daarheen te dirigeren. Het gevolg is, dat de storingen in de aura daarin nogmaals worden ingelegd. De vervorming wordt dan dermate groot dat de betrouwbaarheid van de prestatie wel toeneemt, maar de betrouwbaarheid van het contact in feite afneemt.

Met heel veel moeite zal men ten hoogste zijn mogelijkheid anderen te bereiken met enkele procenten vergroot hebben in het allergunstigste geval. Mij lijkt dit dus niet bepaald een belangrijke weg.

Er bestaan overigens wel mogelijkheden tot een elektronische versterking van gedachtenimpulsen. Maar dat houdt in nog grotere mate het gevaar in dat de harmonische instelling, waaruit het juiste gedachtenlezen en zenden in feite voortkomt, terzijde wordt gesteld.

Het resultaat lijkt dan nog het meeste op een psychisch spierlezen: Je lees reactie af en vertaalt die weliswaar in aanwijzingen en denkbeelden, maar weet zelfs niet, of die wel juist zijn en loopt veel gevaar belangrijke signalen geheel fout te interpreteren. Voldoende?

x Hoe is het mogelijk chakra's geheel te openen?

- In wezen ontplooiën zij zich vanzelf. Vergelijk: bij bepaalde planten zijn op een stengel meerdere knoppen. De onderste gaat eerst open, daarop de dichtsbijzijnde enz.

Stel u voor, dat in u een geestelijk streven aanwezig is. Hierdoor ontstaat in u een grotere harmonie. Hierdoor neemt u weer meer en bovendien een zeer bepaald deel van de u omringende krachten op.

Er ontstaat een soort pressie hierdoor in u, waardoor een chakrum zich verder opent. Wanneer u geboren wordt is er t.m. één chakrum, het stuitchakrum dat vierbladig is, open. Belevingen, levensdrift zullen reeds bij het kind het volgende chakrum, dat 8-bladig is, geheel open doen gaan. Dit maakt reeds een mate van aanvoelen e.d., mogelijk.

Daarna is het vooral een kwestie van harmonien, juist beleven en aanvoelen en opnemen van krachten, waardoor het volgende chakrum - 16-bladig, - zich opent.

Stel u het zovoor: bij een vierbladig chakrum dat open is is er maar gevoeligheid voor vier krachten. Elke ervaring waardoor een nieuwe kracht beseft wordt opent dan twee of meer bladen van de volgende chakra.

In elk chakrum zijn echter die vier factoren reeds open, dus actief. Levenskracht, uitingdrang, besefsdrang en nieuwsgierigheid zijn de eerste vier belangrijke waarden, uitgedrukt in menselijk gedrag. Zij korresponderen bovendien met vier verschillende soorten van trilling.

Het kruinchakrum omvat echter 144 bladen, zodat er nog 140 open moeten gaan voor dit chakrum geheel open is en geheel functioneert.

Wanneer het 32 bladig börstchakrum dus geheel ontwikkeld is, kan men ook middels voorhoofdschakrum of top chakrum dezelfde krachten ontvangen en zenden als met het volontwikkelde chakrum. Alleen zijn er mogelijk reeds enkele andere bladen geopend in die chakra, waardoor men mogelijk onzekerder wordt daar men die invloeden nog niet geheel en evenwichtig kan ervaren en interpreteren.

Dan moet u nog weten, dat b.v. een 32-bladig chakrum 16 mogelijkheden omvat, uitgedrukt in evenwichtig aanwezige tegenstellingen. Dan weet u ongeveer wat ergaande is. En dan beseft u ook, dat het dus weinig zin heeft middels versterkers te zenden met het voorhoofdschakrum wanneer dit niet evenwichtig ontwikkeld is. Je kunt dan beter werken met een geheel ontplooid lager chakrum mits daarin de nodige mogelijkheid mede vertegen oordigd is.

x Wat is een zwart gat?

- Eengrote massa, samengeperst tot onvoorstelbare dichtheid en daardoor omgeven door een ingewoon sterk zwaartekracht en magnetisch veld. Men noemt het een zwart gat omdat fotonen, de deeltjes die bij optreffen ons licht tot stand brengen, hierin gevangen worden zodat er inderdaad niets, maar ook geheel niets te zien is.

Zoudt u met een ruimtevaartuig langzaam in de buurt komen, dan is de kans groot dat ook dit gevangen wordt en niet meer los kan komen. Is de snelheid groot genoeg, dan neemt de "massa" werking van het ruimtevoertuig dermate toe dat invangen steeds onwaarschijnlijker wordt. Bereikt u 90% of meer vande lichtsnelheid, dan kan de kleine en dichte massa u geheel niets meer doen. De energetische massawaarde is: gewicht maal snelheid.

x En de zwaartekracht dan?

- Deze is in feite een inductiewaarde die ontstaat door het snijden van lijnen van het kosmisch veld. Hoe meer lijnen gesneden worden, hoe groter de zwaartekrachtbetekenis per snijdend kleinste deel. Zij staat los van electromagnetische kracht. Zou men echter een zeer sterk fluctuerend magnetisch veld kunnen ontwerpen, dan zou de invloed daarvan ongeveer het tegengesteld zijn voor de daarin aanwezige materie, dus een soort anti-zwaartekracht.

x Vissen staat astrologisch bekend als geestelijk. Hier is altijd gezegd dat van het materiele vissentijdperk nu het geestelijke aquarius-tijdperk bereikt wordt.

- U ziet maar één kant van het teken vissen. Het is inderdaad geestelijk, occult en wetenschappelijk sterk geïnteresseerd, maar gelijktijdig een teken dat sterk in zich besloten is, een mate van egoïsme inhoud en sterk materialistische interessen. Hierbij speelt bezit vaak een grote rol dan gebruik. Wat dit laatste betreft is aquarius meer gericht op gebruik dan bezit en geestelijk gericht op het geheel en niet zoals vissen op het individu.

U kunt deze gegevens overigens in verschillende astrologische handboeken terugvinden. Daarmede rekeninghoudend zal u duidelijk zijn waarom wij steeds weer verkonden, dat nu het geestelijk vrijere tijdperk van aquarius aan gaat breken.

Waarmede ik mijn bijdrage moet gaan beëindigen. Mijn dank voor uw aandacht.

Goeden avond.

(zowel vragen als antwoorden waar mogelijk bekort en zo nodig geredigeerd.)

d.d. 31 oktober 1980